

३प्र० दर्शितम् । “रौरवयौधायये वाहते तच्चे भवतः”
ता० ब्रा० । रौरवनरकस्वरूपादिकसुक्तं मार्कण्डेय १० अ०
“रौरवे कूटबाह्वी तु याति यशान्तो नरः । तस्य स्वरूपं गदतो रौरवस्य निशामय । योजनानां सहस्रे द्वे रौरवो हि प्रमाणतः । जातुमात्रप्रमाणश्च ततः श्वभः सुदुस्तरः । तत्राङ्गारचयोपेतं कृतञ्च धरणीतलम् । जाज्वल्यमानन्तीमेव तापिताङ्गारभूमिगम् । तन्मध्ये पापकर्माणि विमुञ्चन्ति यमातुषाः । स दहमानस्त्रीमेव वज्रिना तत्र धावति । पदे पदे च पादोऽस्य शीर्यते जीर्यते पुनः । सहोरात्रोत्थरणं पादन्यासं च गच्छति । एवं सहस्रं विस्तीर्णं योजनानां विप्रच्यते” ।

रौहिण्य पु० रह-रनन् स्वार्ये अण् । १चन्दनद्वये त्रिका० । २रौहिण्यशब्दाद्ये च ।

रौहिण्येय पु० रौहिण्यं भवः ढक् । १बुधपदे, २बृहस्पते, ३शुक्रपदे, ४मङ्गलपदे, ५शनिपदे पु० भगदैवतशब्दे ४६११ पृ० दृश्यम् । रौहिण्य न० रह-रनन् स्वार्ये अण् । १कृत्तये मेदि० २मृगभेदे पु० स्त्री० अमरः । २रौहितस्य स्त्री लोप् । ३रौहितस्य स्त्री लोप् ।

इति श्रीतारानाथतर्कवाचस्पतिभट्टाचार्य

सङ्कलिते वाचस्पत्ये रकारादि-

शब्दार्थसङ्कलनम् ।

ल

लकारो व्यञ्जनवर्णभेदः । तस्योच्चारणस्थानं दन्तमूलम् । स्वरगोष्ठवर्णयोर्मध्यस्थत्वादयमन्तःस्थवर्णः । अस्योच्चारणे आभ्यन्तरप्रयत्नः जिह्वापेक्षया दन्तमूलस्य द्वैपत्यार्थस्तेनास्य द्वैपत्यस्यता । बाह्यप्रयत्नाच्च संवारनादोष्णाः सत्यप्राणश्च । साहकान्यासेऽस्य ककुदि न्यस्यता । काव्यादौ प्रथमप्रयोगे व्यसनं फलम् । “व्यसनमय लवो” इ० २० टी । तस्य स्वरूपं यथा “लकारं चञ्चलापार्ज्जु ! कुण्डली-लयसंयुतम् । पीतविद्युत्कृताकारं सर्वरत्नप्रदायकम् । पञ्चदेवमयं वर्षं पञ्चप्राणमयं सदा । त्रिशक्तिमयं त्रिवर्णं त्रिविन्दुमयं सदा । आत्मादिसहितं वर्षं हृदि-

भावय पार्वति” कामपेक्षतन्त्रम् । तत्पर्याया वर्षाभिधाने उक्ता यथा “लक्ष्मन्ः पूतना पृथ्वी माधवी शक्रवाचकः । बलातुजः पिनाकीशो व्यापको मांससंज्ञकः । परायणा ककुद्वक्त्रः खड्गो नादोऽमृतं दिवि । लवणं वारुणी-पीतशिखा वाणी क्रियाऽजिता । ज्वालिनी वेगिनी-नादः प्रद्युम्नः शोषणो हरिः । विशातन्द्रायणी चेतो मेरुर्गिरि कलोरसः” । तस्याधिष्ठातृध्वेयरूपं यथा “चतुर्भुजां पीतवस्त्रां रक्तपङ्कजलोचनाम् । सर्वदा वरदां भीमां सर्वालङ्कारभूषिताम् । योगीन्द्रसेवितानि नित्यं योगिनीं योगरूपिणीम् । चतुर्वर्गप्रदां देवीं नाग-हारीपशोभिताम् । एवं ध्यात्वा लकारान्तु तन्मन्त्रं दशधा जपेत्” वर्षोद्धारतन्त्रम् ।

ल पु० ला-क । १इन्द्रे मेदि० तन्त्रोक्ते भूमिदेवताके २मन्त्र-भेदे न० २एकलक्षके वर्षे । लङादिदशसु लकारादि तिङ्प्रत्ययेषु “लः कर्माणि च भावे चाकर्म्मकेभ्यः” पा० । लक व्यासरादे प्राप्नो च चु० सभ० सक० सेट् । लकयति ते अलीलकत् त ।

लकच पु० लक-वा० अचन् । लिङ्गचट्टजे (मोदार) शब्दर० । लकुच पु० लक-उचन् । (मोदार) वृक्षभेदे अमरः ।

“लकुचः लुद्रूपनसो लिङ्गचो डडरित्यपि । आभं ल-कुचसुष्णञ्च गुरु विटम्भकतया । मधुरश्च तथास्त्वच्च दीप-लितयरक्तकत् । शुक्राग्निनाशनश्चापि नेत्रयोरारुहं कृतम् । उपकं तत्तु मधुरमस्त्वं चानिलपित्तकत् । कफवर्जिकरं रूच्यं दृढ्यं विटम्भकञ्च तत्” भावप्र० ।

“लकुचं गुरु विटम्भि खादस्त्वं रक्तपित्तकम् । क्षेप-कारि समीरलसुष्णं शुक्राग्निनाशनम्” वैद्यक० ।

लत्तक पु० लक-क्त नि० संज्ञायाम् कन् । १अलक्तके (आलता) शब्दर० । २जीर्णवस्त्रखण्डे (नेकड़ा) अमरः । [शब्दच०

लत्तकर्मन् पु० लत्तं करोति क्त-मनिन् । रक्तवर्णलोभे लत्तिका स्त्री गोधायी निघण्टुः । [लक्षत् त ।

लक्ष दर्शने अङ्कने च चु० उभ० सक० सेट् । लक्षयति ते अल-लक्ष न० लक्ष-अच् । १पदे २चिह्ने ३व्याजे ४शरव्ये च ।

५दशायुतसंख्यायां स्त्री० न० मेदि० ।

लक्षक ति० लक्षयति लक्षणयार्थम् लक्ष-लृच् । लक्ष-यार्थबोधके शब्दे । तल्लक्ष्यं श० प्र० लक्षं यथा

“यादृशार्थस्य सम्बन्धवति शक्त्यन्तु यद्भवत् । तत्र तल्ल-क्षकं नाम तच्छक्तिविधुरं यदि” । “यादृशार्थसम्बन्धवति यद्वाप्तं सङ्केतितं तदेव तादृशार्थं लक्षकं यदि तादृशार्थं